

KUULAMISOSA TEKSTID

ESIMENE ÜLESANNE

Lindi tekst:

Esimene küsimus

Mees: Minu õppelaen on läbi aastate peaaegu täielikult läinud elamiskuludeks – Tallinnas elades maksin sellega üüriarveid. Kõige esimese õppelaenu eest ostsin arvuti. Minu tutvusringkonnas pole ühtegi inimest, kes oleks oma õppelaenu lihtsalt Tallinna restoranides ja ööklubides maha laristanud. Vastupidi, üks mu tuttav ostis selle eest näiteks Telekomis aktsiaid. Olen tähele pannud, et mida aasta edasi, seda otstarbekamalt kulutavad tudengid oma õppelaenu. See läheb koos sotsiaaltoetuste ja vanematelt saadava abiga puhtalt igapäevaste elamiskulude katmiseks.

Teine küsimus

Naine: Mida põnevat võib teha kurgist?

Mees: Kel kodus palju kurki, võib proovida teha kurgi-jogurtikastet. See sobib hästi nii keedetud kartuli kui ka grillitud roogade kõrvale. Selle valmistamiseks tuleb naturaalne jogurt panna kohvifiltrisse ja siis sõela sisse seisma. Paari tunniga peaks üleliigne vesi välja jooksma. Kurk tuleb peenestada jämeda riiviga. Seejärel segada vähese soolaga ning panna samuti sõelale seisma. Jällegi, et vesi välja tuleks. Maitsestamiseks hakkige veidi küüslauku ning segage see kurgi ja jogurtiga.

Kolmas küsimus

Naine: Kas 2000 krooni üüri maksta tundub palju?

Mees: Olen neli päeva siin elanud ja mulle meeldib. Asukoht on väga hea. Mulle meeldib, et on mitu sissekäiku, eelmises kohas oli ainult üks. Sellise ühiselamu kohta on üür täiesti normaalne.

Naine: Nii et oled täiesti rahul?

Mees: Noh, ei. Köök ja dušš on kolme toa peale, kuus inimest on aga ühe duširuumi jaoks palju. Hommikul tekivad järjekorrad. Ja üks külmkapp ja pliit on ka kuue inimese peale liiga vähe. Küllap arvati, et tudengid hakkavad kohvikus sööma.

Neljas küsimus

Mees: Selleks, et head reisielamust saada, ei pea tingimata kaugele sõitma. Eestimaal on palju kauneid paiku. Ka kodumaal võib huvitavat juhtuda. Unustamatu elamuse sain hiljuti Soomaal koos sõpradega tehtud kanuumatkast. See oli fantastiline! Kohe, kui paati istusime, hakkas vihma tibutama. Lõpuks istusime keset vett, sest vihma kallas taevast ja pörkas vee pealt tagasi. Ja kui pärast poolteisetunnist jõel viibimist kaldale saime, polnud meil enam kuskil kuiva kohta. Aga ikkagi oli hirmus tore.

Viies küsimus

Naine: Sisseastumisvestlusel arvas direktor, et äkki olen liiga palju teleseriaale vaadanud. Et kas ma läheksin näiteks vetelpäästjaks õppima, kui neist oleks televiisoris palju filme. Tõepoolest, on palju saateid, kus peategelaseks on sümpaatne naispolitseinik, kuid see pole mu otsust mõjutanud. Tahtsin juba väiksena teisi aidata. Aga samas mõni tüdruk meie koolis on võib-olla tõesti üleliia filme vaadanud. Nad ei tea tegelikult, mida politseinikuamet tähendab. Mõeldakse, et hästi tore ja palju seiklusrikkaid olukordi.

TEINE ÜLESANNE

Lindi tekst:

Naine: Täna kõnnime kaubamajas ringi koos stiilikonsultandiga. Milline peaks olema õpetaja riietus?

Mees: Tegelikult meenutab õpetaja igapäevatöö artisti oma, kuid oleks naljakas, kui õpetaja ilmuks klassi kui näitleja lavale. Kui oled klassi ees nagu tühjaks pigistatud, ei huvita ka aine kedagi. Värvisõnum on esimene, mis jõuab kohale. Juba esimesel koolipäeval tasuks mõelda sellele, et õpetaja oma riietusega muust foonist eristuks.

Naine: Millised toonid siis valida?

Mees: Paljuskü sõltub värvi valik konkreetse pedagoogi eesmärgist. Sageli on eesmärk see, et riietus aitaks õpetajal end maksma panna. Nii, et klassis oleks distsipliin.

Naine: Oletame, et algusaastatel on noortel naisõpetajatel raske korda pidada. Mida oleks siis neil sel juhul parem kanda?

Mees: Neile soovitan musta või tumesinist riietust. See näitab kohe, kelle käes on klassis võim.

Naine: Mulle isegi meeldib aeg-ajalt koolis musta kanda. Kuid siis küsivad lapsed kohe, mis minuga juhtunud on.

Mees: No teil siis järelikult pole klassi ees raskusi. Teil ma soovitan oma tumedat riietust erksamate detailidega rikastada. Tõepoolest, nii sinist kui ka musta on raske kanda. Ja lapsedki võivad sellest kiiresti tüdineda.

Naine: Mina õpetan sel aastal esimest klassi. Seal jäävad punased pluusid kohe kõrvale.

Mees: Tõesti, ei ole mõtet laste tähelepanu eksitada. Algklassilaps ei suuda oma tähelepanu eriti jagada. Kui õpetaja paneb selga roosa miniseeliku, siis on lapse tund sellega sisustatud. Algklasside õpetajad võiksid septembrikuus kanda kergetes pehmetes toonides riideid. Need on sel sügisel ka moes.

Naine: Olen tähele pannud, et erksatoonilised pluusid ja kampsunid sobivad hästi enne jõule. Siis on lapsed kurnatud ja kipuvad ruttu väsima.

Mees: Teinekord määrab garderoobi hoopis õpetatav aine. Kaunite kunstide õpetajatel on riietuse valimisel märksa vabamad käed kui mis tahes reaallaine või keele õpetajal. Materjalidest on sobivaim veniv riie, see laseb õpetajal tahvli ees vabalt liikuda ja kui vaja, ka kaardikepiga vehkida.

Naine: Mulle meeldib see hall kostüüm, koos valge pluusiga.

Mees: Ahaa, hall ja klassikaline! Just seda ma kooli ei soovitaks! Kingade puhul on küll klassika täiesti omal kohal. Tumedad ja kinnised, keskmise kontsaga. Õpetaja peab koolis palju liikuma, tikk-kontsad on koolis ebamugavad.

Naine: Kokkuvõtteks on tähtis ikka see, et õpetaja jääks õpetajaks ja annaks lastele teadmisi. Minu meelest on kohutavalt tähtis see, kuidas sa ennast ise tunned. Kui õpetaja paneb väga moekad riided selga, ise on aga nendes kohmetu, siis on õpilastel võimalik tema üle naerda. Hea oleks, kui õpetaja järgiks moevoolusid, kuid mitte liiga palju. Kui aga õpetaja üldse oma välimusele tähelepanu ei pööra, ei saa ta seda nõuda ka lastelt.

KOLMAS ÜLESANNE

Lindi tekst:

Mees: Tänane saade toimub Tallinna loomaaias. Meie vestluspartneriks on loomaaia noorim giid Marju Vabar. Kui vana sa oled?

Naine: Olen 16aastane ja giiditööd olen siin teinud juba pisut rohkem kui kaks aastat. Mul on olemas ka giiditunnistus.

Mees: Kas kool ei kannata?

Naine: Tunnist olen ära küsinud küll, et ekskursiooni teha. Mu hinded on siiski korras.

Mees: Olen kuulnud, et loomaaia külalised on tihti hämmeldusse sattunud. Nii noor tütarlaps, aga kus alles teab palju! Pealegi pidavat sa väga enesekindla mulje jätma.

Naine: Tegelikult muidugi ma kardan enne iga ekskursiooni. Aga kui ma juba näen, et minu rühm tuleb, siis ma hakkan neile vastu liikuma ja igasugune kartus kaob.

Mees: Kuidas sa sellele tööle sattusid?

Naine: Esimest korda juhtisin ekskursiooni puhtjuhuslikult. Lomaaia omad kutsusid mind hilisõhtust ekskursiooni vaatama, et ma õpiksin, kuidas teha. Siis aga selgus, et üks ekskursioonitegija on puudu. Küsiti, kas ma teeksin ära. Mõtlesin natuke ja ütlesin, et hea küll. Aga ma olin muidugi hästi närvis.

Mees: Kuidas said sa oma giiditunnistuse?

Naine: Giidipaberite saamiseks käisin neli aastat loomasõprade klubis. Algul polnud ekskursioonidest juttugi. Siis aga ükspäev küsiti, kas olen huvitatud. Ja ma olin. Pidin tegema eksami ja komisjonile näidisekursiooni.

Mees: Kas kõik käiski nii lihtsalt?

Naine: Oh, ei! Et see näidisekursioon hästi välja tuleks, käsutasin oma vanemad ühel laupäeval loomaaeda. Seal ütlesin neile, et nii, nüüd kuulate! Vanemad kiitsid ekskursiooni heaks. See andis mulle kindlust juurde.

Mees: Mis sa siis teed, kui lapsed laiali kipuvad jooksmas või sinust üle karjuvad?

Naine: Noh, eks ma katsun siis neid korrale kutsuda, kui asi ikka väga hulluks läheb. Lastega on tõesti raske – nemad ei taha koos püsida. Aga samas sunnib see mind veelgi rohkem põnevat materjali otsima. Näiteks neid paneb eriti imestama, et jääkaru valge karva all on tegelikult must nahk.

Mees: Kas see töö on ka tasuv?

Naine: See on 80 krooni tunnis. Tavaliselt kestab üks ekskursioon kaks tundi. Aasta jooksul olen teinud juba 20 ekskursiooni ja nüüd olen umbes 4000 (nelja tuhande) krooni võrra rikkam kui aasta tagasi. Ekskursioonid on mulle siiski rohkem hobi, aga mul on hea meel, et mul õnnestub hobiga mõningat lisaraha teenida.

NELJAS ÜLESANNE

Lindi tekst:

Naine: Teate, ma olen koolis töötanud juba kümme aastat. Ja mulle ikka meeldib, ma tahan oma teadmisi õpilastele jagada. Aasta õpetajaks esitasid minu kandidatuuri just õpilased. Nii direktsioon kui ka kooli hoolekogu kiitsid selle heaks. Juba see fakt iseenesest rõõmustas mind väga.

Ma asusin õpetajana tööle, kui ise veel Tartu ülikoolis õppisin. See teadmine, et ma lähen saksa keelt õppima, tuli 9. klassis. Üheks põhjuseks oli see, et mul oli hea saksa keele õpetaja. Teiseks oli mulle saksa keel lähedane sellepärast, et mul oli Saksamaal palju kirjasõpru. Ka minu kunagine klassijuhataja rääkis väga head saksa keelt. Muuseas, tema valiti tänavu aasta õpetajaks Lääne-Virumaal.

Selles mõttes on aasta õpetaja tiitel oluline, et see annab mulle õpilastelt tagasisidet. Kui õpilased pidasid mind selle tiitli vääriliseks, siis tundub, et nad on minuga rahul. Kui lõpetas minu esimene lend, siis üks poiss ütles mulle, et ma olen maailma parim õpetaja. See on parim kompliment, mida olen oma õpilastelt kuulnud.

Lapsed ei hinda õpetaja puhul ainult oskust hästi oma ainet õpetada, vaid ka aktiivset osalemist tunnivälises tegevuses. Käin koos õpilastega Saksamaal, kus on meie gümnaasiumi sõpruskool. Meie õpilased on käinud laagris Saksamaal ja sakslased omakorda siin. Peale selle juhendan ma ka kooli näiteringi. See alustab nüüd neljandat tegutsemisaastat.

Enamikus Eesti koolides jätkub võõrkeelte osas inglise keele ülemvõim: 1700 inglise keele õpetajale on Eestis vastu panna 600 saksa keele õpetajat. Meie koolis pole saksa keel inglise keelega võrreldes kunagi tagaplaanil olnud. Tegelikult taandub kõik sellele, kas on õpetajaid. Saksa keele õpetajad on meil olemas.

Üldiselt tuleb mul saksa keele õppimise vajalikkust õpilastele siiski tõestada. Parim argument on võimalus suhelda eakaaslastega Saksamaa sõpruskoolist. Sinna ikka tahetakse sõita ja neil, kes on käinud, on motivatsioon õppida palju suurem. Ma ütlen alati, et inglise keelt oskab viimasel ajal igaüks, aga neil, kes oskavad veel saksa ja vene keelt, on tööturul suur eelis.

Et oma erialal vormis püsida, käin palju kursustel ning korra aastas end Saksamaal täiendamas. Loomulik keelekeskkond on ikkagi väga oluline. Õnneks olen Saksamaale sõitmiseks stipendiume saanud juba kolmel korral. Kui mul töö, enesetäiendamise ja kooliteatri juhendamise kõrvalt aega jääb, käin meelsasti teatris ja loen.

Aasta Õpetaja Signe Ilmjärve jutu põhjal